

Petre Rău

TRADUCERI

- 1975 -

Copyright © 1975 - Petre Rău

Lacul

Alphonse de Lamartine

Somnul valului

Arthur Rimbaud

Saltimbancii

Guillaume Apollinaire

Primăvara

Victor Hugo

Cântecul păsărilor

Victor Hugo

Lacul

de Alphonse de Lamartine

Pe apa împinsă mareec spre maluri
În noaptea eternă, netulburată,
Putea-vom oare s-aruncăm printre valuri
Ancora vremii o singură dată?

O, lacule! Anul din nou se termină
Și apa ta tot mai seacă izvorul
Iată! Vin încă să m-așez în lumină
Pe piatra de țarm unde-ai lăsat dorul.

Gemea altădată alături de stâncă
Izvorul tău care mai sapă-n pământ
Zbura spuma undei din apa adâncă
Luată de vânt.

Ți-amintești? Într-o noapte pluteam fermecat
Pe unda ta clară sub cer azuriu
Doar vâlsele mele scoteau cadențat
Un zgomot târziu.

Deodată în zare sunară cuvinte
Și malul răspunse-n tumult
Valul sub barcă se opri să asculte
Vocea-ndrăgită demult.

...

O, timpule! Oprește-te! Și voi, clipelor
Oprîți-vă cursul vostru,

Lăsați-ne în aproapele șoaptelor
Să dezvelim sufletul nostru.

O, timpule! Ia cu zilele tale
Grijile noastre atotstăpâne
Dar să nu uiți să ne semeni în cale
Bucuriile depline.

...

Zadarnic cer timpului încă o clipă
Aiurea de mine el va fugi
Rog noaptea: “Fii lungă!” însă din pripă
Aurora rece-o va risipi.

Îndrăgim totuși orele trecătoare
Și străbatem odată cu ele pământul
Zadarnic dorim să oprim clipa care
Zboară ca gândul.

Somnul valului

de Arthur Rimbaud

Cântă un râu într-o vale adâncă
Pe dealul mândru un soare lucește
Iarba în sevă răsare sub stâncă
Iar valul de aur în zare sclipește.

Doarme sub cerul aprins de lumină
În iarba ce-i scaldă în rouă obrazul
Soldatul palid, căzut pe colină
Crezona albastră-i răcește grumazul.

El doarme-n tăcere, surâde suav
Cum surâde-n lumină copilul bolnav,
Doarme în soare cu mâna pe piept.

Natură! Leagă-l în florile tale,
Scaldă-i trupul său rece-n petale
Și-l plânge! Sângele-ngheață pe brațul său drept.

Saltimbancii

de Guillaume Apollinaire

Se-opresc pe drumuri și câmpii,
La hanurile cenușii,
Prin satele fără biserici
Toți saltimbancii diabolici.

Se strâng copii-n urma lor
Se-opresc și păsările-n zbor
Tot satul e pus în mișcare
Vin saltimbancii-i sărbătoare.

Ei au bastoane îndoite,
Tobe și cercuri poleite,
Un urs și o maimuță care
Stă-n față demnă de-admirare.

Primăvara

Victor Hugo - "Tout la lyre"

Iată primăvara! Martie, aprilie cu dulce surâs,
Mai înfloritor, iunie arzând, toate frumoasele luni prietene
Oamenii, la marginea fluviilor adormite
Se cuibăresc ușor ca într-o mare palmă;
Pasărea palpită în adâncul pădurii, timidă și calmă;
Și seamănă cu râsul și cu arborii verzi.
Sunt bucurii de vară asemeni cu citirea de versuri
Ziua se naște încoronată de zori răcoroși și tandri
Seara este plină de dragoste, noaptea se crede înțeleasă,
Către imensa umbră sub cer binecuvântat
Câteva lucruri zgomotoase sunt repetate la infinit.

Cântecul păsărilor

de Victor Hugo

Aprilie deschide larg porțile
Primăverii
Vara o urmează îndeaproape
Pe pământ un frumos covor
Își desface spicul
De iarbă, de flori și de bucurie.
Bujorii sunt aprinși (sunt roșii ca focul)
Cerule albastru
Deschide sute de flori ce înfloresc
Primăvara este pentru ochii noștri
Toată frumusețea
O arșită de trandafiri.